

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210846
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413210846.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava 2, P.O.BOX 205, proti žalovanému B., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 200,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 25. 10. 2013 v jej úprave pripustenej uznesením z 30. 7. 2014 č. k. 4C 59/2014 - 42 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 200,74 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne zo sumy 99,74 eur od 23. 12. 2012 do zaplatenia a úroky z omeškania zo sumy 99,74 eur vo výške 8,50 % ročne od 11. 8. 2012 do 22. 12. 2012, vo výške 1,7750 % ročne od 23. 12. 2012 do zaplatenia tak, že úroky z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 99,60 eur, a odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 99,74 eur do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že 19. 12. 2011 uzavrela spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zmluvu o postúpení pohľadávok. Na základe tejto zmluvy bola spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, bankou postúpená pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy "Kreditná karta č. 17488524" uzavretej medzi bankou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, a to spolu s príslušenstvom pohľadávky a právami s ňou spojenými. Výška pohľadávky ku dňu postúpenia bola 195,24 eur. Jej príslušenstvo vypočítané podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavujú úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 99,74 eur od 16. 12. 2011 do zaplatenia.

Dňa 10. 8. 2012 žalovaný uzavrel so spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, dohodu o uznaní dlhu č. 6125837075, na základe ktorej uznal svoj dlh voči tejto spoločnosti vo výške 200,74 eur, pozostávajúci z nesplatennej istiny úveru vo výške 99,74 eur a zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaný sa v dohode zaviazal uznaný záväzok splácať v mesačných splátkach po 10,03 eur splatných v termínoch uvedených v dohode. Žalovaný doposiaľ neuhradil žiadnu splátku. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s platením splátok, podľa čl. 4.1. dohody o uznaní dlhu stali sa splatnými všetky záväzky žalovaného a spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z nesplatennej istiny úveru 99,74 eur za každý deň

omeškania od 23. 12. 2012 do zaplatenia. Ako príslušenstvo si uplatňuje aj úroky z omeškania určené podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka k prvému dňu omeškania s úhradou.

Žalobkyňa svoju aktívnu legitimáciu v konaní dôvodila poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 31. 1. 2014 uzavretú so spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Písomným podaním doručeným súdu 7. 9. 2015 žalovaný požiadal o zamietnutie žaloby.

V podaní namietol premlčanie žalovanej pohľadávky, ktorá podľa jeho názoru bola premlčaná už v čase jej postúpenia bankou. Uviedol, že pracovník právnej predchodkyne žalobkyne na neho pod hrozbou exekúcie naliehal, aby podpísal dohodu o splátkach dlhu. O tom, že dlh bol v tom čase premlčaný nevedel a tento pán ho na to neupozornil. Urobil tak z dôvodu, aby ho mohli žalovať a aby sa zabezpečilo plynutie novej premlčacej lehoty. Preto dohodu o uznaní dlhu z 11. 8. 2012 považuje za neplatnú a nekalú obchodnú praktiku právnej predchodkyne žalobkyne. Ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj o konečnej splatnosti úveru. Právna predchodkyňa žalobkyne nepredložila súdu žiadnu históriu splácania úveru a predovšetkým výstup z bankového systému VÚB ku dňu postúpenia pohľadávky, z ktorého by bol zrejmý časový údaj výpovedi zo splatenia úveru. Je vylúčené, aby zo strany banky nedošlo k výpovedi zmluvy. Po toľkých rokoch však výpoveďou už sám nedisponuje.

Súd v súlade s ustanovením § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov označených a predložených zástupcom žalobkyne.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 133 skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

V prejednávanej veci zástupca žalobkyne nárok na zaplatenie istiny vo výške 200,74 eur s jej príslušenstvom (ako aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty) dôvodil poukazom na dohodu o uznaní dlhu č. 6125837075 uzavretú žalovaným a právnu predchodkyňou žalobkyne spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, dňa 10. 8. 2012 s tvrdením, že touto dohodou žalovaný písomne uznal svoj dlh vyplývajúci mu zo zmluvy "Kreditná karta č. 17488524" uzavretej žalovaným ako dlžníkom so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom.

Z listiny predloženej právnu predchodkyňou žalobkyne označenej ako "Žiadosť o vydanie POŽIČKOVEJ KARTY TRIANGEL", č. žiadosti 125051, č. zmluvy 17488524 vyplýva, že žalovaný dňa 19. 1. 2007 písomne požiadal Všeobecnú úverovú banku, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, o poskytnutie pôžičky vo výške 30 000,- Sk. V žiadosti navrhol, že pôžičku bude splácať v mesačných splátkach po 1 000,- Sk a splátky poukazovať poštovou poukážkou. Podľa záznamu na žiadosti banka žiadosť prijala dňa 30. 1. 2007. Prijatie potvrdila podpisom splnomocneného zástupcu na žiadosti.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 19. 12. 2011 uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, a spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10,

Bratislava, IČO: 35 925 922, vyplýva, že dňa 19. 12. 2011 tieto spoločnosti uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok banky na spoločnosť podľa zoznamu, ktorý tvorí prílohu zmluvy. Podľa výpisu z prílohy č. 3 zmluvy o postúpení predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému ev. č. 17488524 s uvedením dňa podpisu zmluvy 2. 2. 2007 a celkového zostatku pohľadávky vo výške 195,24 eur.

Z ďalšej listiny predloženej právnu predchodkyňou žalobkyne označenej ako "Dohoda o uznaní dlhu č. 6125837075 so splátkovým kalendárom..." vyplýva, že dňa 11. 8. 2012 žalovaný uznal svoj dlh voči spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o, Mliekarenská 10, Bratislava 25, spočívajúci v dlhu postúpenom tejto spoločnosti Všeobecnou úverovou bankou, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, vyplývajúci zo zmluvy č. 17488524 vo výške 200,74 eur, z toho istinu úveru vo výške 99,74 eur a príslušenstvo istiny a sankcie vo výške 101 eur. Zmluvné strany dohodli, že žalovaný tento uznaný dlh splatí spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o, Mliekarenská 10, Bratislava 25, v 20 mesačných splátkach po 10,03 eur.

Z karty klienta vedenej právnu predchodkyňou žalobkyne vyplýva, že spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o, Mliekarenská 10, Bratislava 25, IČO: 35 925 922, vo svojej evidencii viedla nasledovné údaje o pohľadávke voči žalovanému postúpenej jej Všeobecnou úverovou bankou, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, č. zmluvy postupiteľa 17488524: dátum podpisu zmluvy 2. 2. 2007, dátum zosplatnenia úveru 1. 8. 2008, dátum postúpenia pohľadávky 19. 12. 2011, výška odkúpenej pohľadávky 195,24 eur a výška dlhu k 16.10.2013 325,53 eur.

V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému, ktorá mu podľa jej tvrdení vyplýva zo zmluvy o úvere uzavretej so Všeobecnou úverovou bankou, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, splnenie ktorej bolo zabezpečené uznaním dlhu žalovaným dňa 10. 8. 2012. Vychádzajúc z údajov vo vyššie uvedených listinách, k uzavretiu úverovej zmluvy malo dôjsť dňa 2. 2. 2007. Súd nateraz len pre účely posúdenia uznávacieho prejavu žalovaného poznamenáva, že žalobkyňa súdu nepredložila listiny, ktoré by priamo preukazovali uzavretie úverovej zmluvy. Žalobkyňa súdu predložila iba písomnú žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru, teda iba návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o úvere (§ 43a Občianskeho zákonníka). Keďže však žalobkyňa žalobu opierala o uznanie dlhu žalovaným, a pre platnosť uznania dlhu nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu skutočne existoval, súd sa najprv zaoberal právnym posúdením účinkov dohody o uznaní dlhu z 10. 8. 2012.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o úvere v prejednávanej veci, tzn. 2. 2. 2007 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 2. 2. 2007 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 2. 2. 2007 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci žalovaný písomnou žiadosťou z 19. 1. 2007 požiadal banku o poskytnutie úveru ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Všeobecná úverová banka, a.s, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, bola v tom čase nepochybne subjektom, ktorý úvery poskytoval v rámci predmetu svojho podnikania. Preto pokiaľ na základe návrhu žalovaného z 19. 1. 2007 došlo 2. 2. 2007 k uzavretiu zmluvy o úvere medzi týmito stranami, súd zastáva názor, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľskou zmluvou nie je a ani nebol nikdy žiadny osobitný zmluvný typ. Mohol sa ňou stať ktorýkoľvek zmluvný typ, ak boli splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, teda ak stranami bol dodávateľ a spotrebiteľ. Za spotrebiteľskú zmluvu teda je vždy možné pokladať právny vzťah, ktorého účastníkom bol spotrebiteľ.

V prejednávanej veci preto súd vychádzal zo záveru, že ak 2. 2. 2007 bola medzi bankou a žalovaným uzavretá platná zmluva o úvere, touto zmluvou bol založený spotrebiteľský obchodný záväzkový vzťah. Ide o zmiešaný záväzkový vzťah, ktorý má dvojitý charakter, a to jednak obchodný a jednak spotrebiteľský. V takomto vzťahu zmluva o úvere si stále zachováva svoj obchodný charakter, avšak stráca charakter absolútneho obchodu (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), a na takýto záväzkový vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 1. januára 2008 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa prechodného ustanovenia § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 1. apríla 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Pri novele Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. prechodné ustanovenie o časovej pôsobnosti ustanovenia § 52 ods. 2 chýba. Súd preto na časovú pôsobnosť poslednej vety novely primerane aplikoval všeobecné prechodné ustanovenie § 854 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého (rovnako ako podľa § 879j) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

V prejednávanej veci žalovaný vzniesol námietku premlčania nárokov uplatnených žalobou s tým, že tieto nároky boli premlčané už v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu z 11. 8. 2012. Tvrdil, že o premlčaní nárokov v čase uznania dlhu nevedel.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho stavu vo veci súd v predmetnom záväzkovom obchodnom spotrebiteľskom vzťahu na premlčanie nárokov zo zmluvy o úvere, ako aj na zabezpečenie záväzku spočívajúce v uznaní dlhu žalovaným z 11. 8. 2012, o ktoré žalobkyňa opiera žalobu, prednostne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až §110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj čo do výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny dôsledok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa údajov na karte klienta predloženej žalobkyňou žalovaný a banka zmluvu o úvere mali uzavrieť 2. 2. 2007, pričom k zosplatneniu celého úveru pre omeškanie so zaplatením splátok úveru malo dôjsť 1. 8. 2008. Vychádzajúc z týchto údajov banka teda prvýkrát mohla právo na zaplatenie celého zosplatneného dlhu žalovaného založeného úverovou zmluvou z 2. 2. 2007 vykonať 2. 8. 2008, najneskôr 2. 8. 2011. Pokiaľ teda žalobkyňa si žalobou podanou na súd 25. 10. 2013 uplatnila nárok na zaplatenie istiny zosplatneného úveru s jeho príslušenstvom, nárok si uplatnila po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby (v danom prípade dokonca aj po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby upravenej v ust. § 397 Obchodného zákonníka). Preto sa súd stotožnil s tvrdením žalovaného, že nárok veriteľa na zaplatenie dlhu z úverovej zmluvy (žalovanej istiny vo výške 200,74 eur s jej príslušenstvom) v čase uznania dlhu dňa 10. 8. 2012 bol premlčaný.

Uznanie dlhu podľa § 588 Občianskeho zákonníka je zabezpečovacím inštitútom, ktorého podstatou je založenie vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dlhu v čase prejavu a zmena premlčacej doby tak, že dňom uznania dlhu začína plynúť nová desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1). Ako už súd vyššie uviedol, pre platnosť uznávacieho úkonu nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu skutočne existoval. Jedným z dôsledkov uznania dlhu je teda presun dôkaznej povinnosti z veriteľa na dlžníka, na ktorom tak je, aby preukázal, že záväzok nevznikol, zanikol alebo bol prevedený na iného. V rovine procesného práva domnienka nachádza svoj odraz v citovanom § 133 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý určuje, že kým nie je dokázaný opak, platí za preukázanú skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka.

Ust. § 588 Občianskeho zákonníka v druhej vete obsahuje výnimku pre prípad, že uznaný dlh je premlčaný. V takomto prípade má prejav o uznaní dlhu účinky uznania len vtedy, ak ten, kto dlh uznal, o premlčaní vedel. Zo znenia ust. § 588 nemožno vyvodiť, že by sa v prípade premlčania v uznávacom prejave vyžadovalo osvedčenie vedomosti dlžníka o premlčaní. Vzhľadom na požiadavku právnej istoty je však vhodné túto skutočnosť v uznávacom prejave vyjadriť. Ak sa tak nestane, dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vedomosť dlžníka o premlčaní dlhu zaťažuje veriteľa. Ak dlžník o premlčaní nevedel, uznanie dlhu právny dôsledok v podobe nástupu vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dlhu v čase prejavu nemá.

V prejednávanej veci žalovaný tvrdil, že nároky uplatnené žalobou boli premlčané už v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu z 11. 8. 2012 a že o tomto premlčaní nevedel.

Dohoda o uznaní dlhu z 10. 8. 2012 osvedčenie o vedomosti žalovaného o premlčaní dlhu neobsahuje. Preto bolo na žalobkyni, aby preukázala, že žalovaný v čase uznania dlhu o jeho premlčaní vedel. Žalobkyňa v tomto smere neuviedla žiadne tvrdenia a z vykonaného dokazovania takáto skutočnosť nevyplýva. Preto súd prijal záver, že žalovaný ako dlžník o prípadnom premlčaní dlhu z úverovej zmluvy z 2. 2. 2007 nevedel a jeho písomné uznanie dlhu z 10. 8. 2012 nemôže mať právny dôsledok v podobe založenia vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie jeho dlhu v čase uznania. Bolo preto na žalobkyni, aby existenciu dlhu žalovaného z úverovej zmluvy v konaní preukázala. Žalobkyňa v tomto smere neuniesla svoje dôkazné bremeno.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, kedy prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

Žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že medzi bankou a žalovaným došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žaloba neobsahuje ani základné tvrdenia ohľadne dátumu uzavretia takejto zmluvy a zákonom vyžadovaných základných náležitostí jej obsahu. Žalobkyňa predložila súdu iba písomný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy z 19. 1. 2007, ktorý z pohľadu požiadaviek kladených zákonom o spotrebiteľských úveroch na zmluvu o spotrebiteľskom úvere nie je dostatočne určitý. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé, či došlo k prijatiu tohto návrhu bankou a kedy. Preto súd žalobu o uloženie povinnosti žalovanému vyplývajúcej mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej s bankou, ktorej existenciu žalobkyňa nepreukázala, zamietol.

Súd len dodáva, že aj v prípade preukázania skutočnosti, že by dňa 2. 2. 2007 bolo došlo medzi žalovaným a bankou k uzavretiu platnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd by žalobu považoval za neopodstatnenú z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní, ako aj z dôvodu žalovaným dôvodne vznesenej námietky premlčania uplatnených nárokov v takomto prípade.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, tzn. k 19. 12. 2011 (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zákonnými predpokladmi platného postúpenia pohľadávky bankou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (v danej veci spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925

922), bolo vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákona o bankách súčasné splnenie nasledovných zákonných predpokladov v čase postúpenia pohľadávky na túto spoločnosť:

- 1) existencia pohľadávky banky alebo jej časti, ktorá bola v čase postúpenia už splatná,
- 2) omeškanie žalovanej so splnením splatného peňažného záväzku voči banke trvajúce nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo súčet všetkých omeškaní so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku trvajúce viac ako dobu jedného roka a
- 3) písomná výzva žalovanej bankou na splnenie splatného peňažného dlhu.

V prejednávanej veci žalobkyňa splnenie týchto zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky bankou na jej právnu predchodkyňu spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, nepreukázala, čím nepreukázala ani svoju aktívnu legitímáciu v konaní. Žalobkyňa ani neuviedla v konaní žiadne konkrétnejšie skutočnosti týkajúce sa splnenia jednotlivých zákonných predpokladov takéhoto postúpenia.

Tu súd len dáva do pozornosti dôvodovú správu k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 ods. 7 uvádza "V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou." (pozn.: pôvodný ods. 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z. z.). Banka teda nemôže postúpiť nebanke "živý úver", ale len pohľadávky z "ukončeného úveru" a zo živého úveru len splatné splátky. Tento záver jasne vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o bankách, podľa ktorého : "Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak." Právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, nebola bankovým subjektom oprávneným poskytovať úvery a ani bankové úvery vo vlastnej réžii spravovať.

V dôsledku nepreukázania splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z úveru bankou na právnu predchodkyňu žalobkyne spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922 zmluvou z 19. 12. 2011 súd ani uznanie dlhu žalovaným voči tejto spoločnosti zo dňa 10. 8. 2012 nemohol považovať za platné (§ 39 Občianskeho zákonníka). V dôsledku absolútnej neplatnosti uznania dlhu žalovaným voči tejto právnej predchodkyne žalobkyne nedošlo ani k nástupu novej premlčacej 10-ročnej doby a námietka premlčania nároku v 3-ročnej premlčacej dobe vznesená žalovaným by v takomto prípade bola plne dôvodná.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný bol v konaní úspešný. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva. Keďže predpokladom priznania práva na náhradu trov konania účastníkovi je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní a žalovaný si takýto nárok neuplatnil, súd žalovanému žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).